

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200748
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8319200748.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. H. F. XXX, XXX XX Q. H. F., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200 eur od 23.2.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24.4.2009 uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 75,58 eur/2277,- SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 41,23 eur/1242,- SKK v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24.4.2009 uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaný je p o v i n ť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 vo výške 674,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 674,98 eur od 12.3.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 16.5.2011 uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 107,65 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 55,92 eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 16.5.2011 uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalovaný je p o v i n ť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 vo výške 1.430,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.430,92 eur od 22.3.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 3 eur s príslušenstvom žalobu zamietajú.

IX. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25.5.2010 uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 178,60 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 108,24 eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25.5.2010 uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči

veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil súdu dňa 15.2.2019 tri žalobné návrhy o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré boli vedené pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX, sp. zn. XCsp/XX/XXXX a sp. zn. XXCsp/XX/XXXX.

2. Uznesením zo dňa 7.6.2019 č.k. XCsp/XX/XXXX - XX súd rozhodol o spojení vecí sp. zn. XCsp/XX/XXXX, sp. zn. XCsp/XX/XXXX a sp. zn. XXCsp/XX/XXXX na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX.

3. Uznesením zo dňa 22.10.2019 súd pripustil zmenu žaloby.

4. Žalobca sa žalobami podanými na tunajšom súde dňa 15.2.2019 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

5. Podanie žalôb žalobca odôvodnil tým, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mu bola schválená výška úveru 480,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %. Zároveň si žalovaný započítal poplatok vo výške 107,65 eura, preto mu bol v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 372,35 eura. Žalovaný mu listom, z 9.3.2015 oznámil, že v súlade so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 uhradil všetky záväzky. Poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere. Ako spotrebiteľ takúto službu nevyužil napriek tomu ju musel zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a jeho zámerom nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol hneď po pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a aj keď ju ako klient nevyužil, nemá nárok na jej vrátenie. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už to samo o sebe spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesačné splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom. Na podporu argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/117/2017, z 30.11.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/38/2017, z 30.11.2017 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 23Co/84/2017, zo 16.4.2018. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 153 ods. 3 OSP, Rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98), teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z.). Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vyporiadal aj SD EÚ v rozsudku č. C-473/00. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). V súvislosti s povinnosťou žalovaného uvádzať v Zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017, zo 6.4.2017. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 68,98 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 70,02 %. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, j/ a k/ ZoSÚ. V zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 je tiež nesprávne uvedená výška RPMN. Z uvedených dôvodov je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Aj keby úver nebol

bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 70,02 %. V tejto súvislosti poukázal na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v mesiaci máj 2011, vo výške 9,74 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako sedemnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011, vo výške 70,02 %, za absolútne neplatnú. Žalovaný mu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 poskytol úver vo výške 372,35 eura. Keďže sa mu nezachovali všetky doklady o platbách, listom, z 24.10.2018 žalovaného požiadal o zaslanie prehľadu platieb úveru. Žalovaný ako odpoveď zaslal len kópiu listu, z 9.3.2015, v ktorom oznámil, že v súlade so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.5.2011 uhradil všetky záväzky. Bezdôvodné obohatenie preto žaluje v minimálnej výške 200,- eur a navrhol, aby súd vyžiadal od žalovaného oznámenie, koľko celkovo zaplatil, bez ohľadu na to, na aké položky boli jednotlivé platby započítané a tiež predloženie kompletnej platobnej histórie predmetného úveru. O tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel od združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom prehlásenie, zo 14.1.2019, predložil.

6. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru mu bola schválená výška úveru 1.200,- eur, so splatnosťou 36 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70%. Zároveň si žalovaný započítal poplatok vo výške 178,60 eur, preto bol poskytnutý úver reálne vo výške 1.021,40 eur. Listom zo dňa 10.9.2013 žalovaný oznámil, že žalobca v súlade so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.05.2010 uhradil všetky záväzky. V zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 70%, pričom priemerné úrokové miery z úverov boli v máji 2010 so splatnosťou 1-5 rokov 10,62%. Úrok je preto šesťnásobne vyšší, preto považuje ročnú úrokovú sadzbu za neplatnú.

7. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru mu bola schválená výška úveru 763,46 eur, so splatnosťou 30 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 68,88 %. Zároveň si žalovaný započítal poplatok vo výške 75,58 eur, preto bol poskytnutý úver reálne vo výške 687,88 eur. Žalovaný mu na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2009 poskytol aj revolvingový úver vo výške 378,05 eur. Listom zo dňa 10.04.2013 žalovaný oznámil, že žalobca uhradil všetky svoje záväzky. V zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 68,88%, v prípade revolvingového úveru 67,56 %, pričom priemerné úrokové miery z úverov boli v apríli 2009 so splatnosťou 1-5 rokov 11,71%. Úrok je preto šesťnásobne vyšší, preto považuje ročné úrokové sadzby za neplatné.

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v prípade doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto je v zmysle bodu 9.1 čl. 9 Zmluvných dojednaní uzatvorená na dobu neurčitú. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o absencii všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona, nakoľko tieto sú v bode 6 Zmluvy riadne uvedené. V článku 3., ods. 3.1 sa uvádza, že Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve o RU), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. Žalovaný popiera tvrdenie o neuvedení doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti, a v prípade konečnej splatnosti aj tvrdený následok v podobe bezúročnosti. K tvrdeniu o neuvedení konečnej splatnosti žalovaný uvádza, že z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15. Súdny dvor EÚ svojím výkladom teda vymedzil dve podstatné skutočnosti, a to že s inou náležitosťou, akou je náležitosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES nie je možné spájať záver o bezúročnosti, pretože takúto inú náležitosť nie je možné do vnútroštátnej úpravy ani uviesť. Druhou skutočnosťou je, že bezúročnosť úveru je možné spájať len s náležitosťou, ktorá spochybňuje možnosť posúdiť rozsah záväzku spotrebiteľa (čo termín konečnej splatnosti nie je, pretože ten žiadny rozsah nedefinuje. Rozsah záväzku vymedzuje počet a výška splátky, celková čiastka na splatenie a RPMN). Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z.

(článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./E. C. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci S. (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116. Súdny dvor EÚ (§ 110 E. B. C-212/04, § § 44, 47 S. C-105/03) vymedzil hranicu povinnosti eurokonformného výkladu ako hranicu *contra legem*. ňou určil, kedy nepriamy účinok neprichádza do úvahy. Je však dôležité povedať, že *contra legem* nie je totožné s *contra verba legis*. Výklad „*contra verba legis*“ je prístup, kedy v rámci možných výkladových metód sa hľadá a prijíma taký výklad, ktorý umožňuje uplatnenie nepriameho účinku pri zachovaní účelu zákona, a slová zákona „ustupujú“ do úzadia. Napokon, tento výkladový postup je vlastný aj vnútroštátnemu právu a samotný Ústavný súd SR ho pozná a pripúšťa. Výklad „*contra legem*“ predstavuje popretie účelu zákona. Náležitosť „konečná splatnosť“ nepozná ani úničné právo a od 01.05.2018 ani vnútroštátne právo. Tejto náležitosť tak nie je možné priradiť žiadny účel, ktorý by malo plniť, pretože ak by daný údaj nejaký účel plnil, potom by nebol vypustený zo zákona bez náhrady. Absencia účelu pri uvádzaní „konečnej splatnosti“ tak znamená aj to, že pri úvere do 30.04.2018 neuvedenie tohto údaju by pri formalistickom výklade zákona znamenalo bezúročnosť úveru, a od 01.05.2018 pri rovnakom úvere a pri jeho neuvedení by to neznamenovalo nič. Je preukázané (aj obsahom rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15) že spôsob výkladu vnútroštátneho práva a implementácia smernice 2008/48/ES nebola správna a teda zo samotného neprávneho stavu, resp. stavu, ktorý odporuje cieľu, aký mal byť implementáciou smerníc EÚ dosiahnutý, nie je možné vyvodzovať záver o protiprávnosti. Požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovaných zmluvných vzťahoch splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Uvedenie konečnej splatnosti treba vykladať vo vzájomných súvislostiach. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Doba trvania zmluvy je upravená v článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere Zmluva o RU je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RU. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN. Tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, poprel, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Žalovaný popiera tvrdenia o neprimeranosti výšky odplaty. Výška odplaty je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov,“ resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“ (Sidak, M., Ďuračinská, M. a kol. Finančné právo. 1 vydanie. Bratislava. C. H. Beck. 2012). Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone

bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25-27 %. Uvedené podporuje napríklad aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016. Priemerná výška odplaty v danom období bola 46,56 % a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný popiera tvrdenie o vzniku, existencii a výške obohatenia. Žalobca tvrdí, že sa o bezdôvodnom obohatení mal dozvedieť od združenia HOOS, o čom súdu predložil listinu datovanú 14.01.2009 a podľa ktorej malo byť žalobcovi odporučené, aby sa obrátil na advokáta. Splnomocnenie mal však advokátovi udeliť už dňa 14.11.2018 (čiže skôr, ako obdržal radu vyhľadať si advokáta). Potvrdenie zo dňa 14.01.2009 sa nejaví vierohodne. Jeho nedôveryhodnosti nasvedčuje aj vpravo uvedená značka „D. XXX/XX“, kde z praxe je známe, že ide o označenie poradia „klienta“ a roku vystavenia. Podľa tohto údaju bol žalobca „klientom“ v roku 2017. Rovnaký spôsob preukazovania dozvedenia sa bezdôvodného obohatenia je uvádzaný aj v konaní sp.zn. XXCsp/XX/XXXX (v danom prípade je predkladaná plná moc zo dňa 04.12.2018). Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia, že bod 8.1 a 8.4 sú neprijateľnú zmluvné podmienky. Z podanej žaloby ale nevyplýva, aký je právny a procesný význam takéhoto návrhu v prípade ukončeného zmluvného vzťahu. Právna prax je jednotná v tom, že určovacou žalobou sa zásadne neurčujú minulé stavy a teda súd môže určiť existenciu alebo neexistenciu práva, resp. právneho vzťahu ku dňu vyhlásenia rozsudku (nie do minulosti alebo do budúcnosti). Z uvedeného pravidla však existujú výnimky, konkrétne: v podobe určenia, že žalovaný nesplnil podmienky na vydanie osvedčenia o držbe (určenie smeruje do minulosti); v podobe určenia, že určitá osoba bola ku dňu smrti vlastníkom určitej veci (určenie smeruje do minulosti). Druhým dôvodom neúčelnosti a právnej bezvýznamnosti žaloby v tejto časti je, že žalobca predsa počas splácania využil odklad splatnosti splátok a teda nie je zrejmé, z akého dôvodu popiera žalobou to ustanovenie, od ktorého odvodzoval svoje právo na odklad splatnosti splátok a toto právo aj vykonal. Na základe toho sa predsa nedostal do omeškania, vyhol sa uplatneniu sankcií za omeškanie resp. uplatneniu sankcie straty výhody splátok. Žalobný návrh smeruje k zrušeniu parciálnej otázky bez toho, aby potom doriešil otázku dohody o poskytnutí služby komplexne. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu spochybňujúce obsah uvedených ustanovení a to práve preto, že žalobca o odklad splatnosti splátok požiadal až pri splátkach č. 7,8 a 9 (nie skôr, čiže žiadne jeho postavenie ani nebolo obmedzené, pretože reálne z jeho strany ani nedošlo k požiadavke na odklad splatnosti splátok v dobe, kedy takéto svoje právo nemohol uplatniť). Rovnako je nezistiteľné, z akého dôvodu žalobca uvádza nepravdivý údaj o tom, že odklad splatnosti splátok nevyužil. V podanej žalobe sa odkazuje na to, že ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka má precedenčný charakter. V takom prípade je podanie žaloby o určenie bodov 8.1 a 8.4 za neprijateľnú zmluvnú podmienku nedôvodné a nadbytočné. Predmetom dohody je samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Žalovaný tvrdí aj to, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve že bol vopred formulovaná žalovaným neznamena v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Poukázal na § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednaného. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby („Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere.

Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“). Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Prítom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie predstavuje vo svojej podstate rovnakú dohodu, akou je napríklad zakúpenie balíka televíznych programov, predĺženie záručnej doby nad zákonný rámec za odplatu a pod. Ak si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec, potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Dodávateľ je povinný za dohodnutých podmienok mu ich poskytnúť. Prípustnosť dohody o poskytnutí služby a oddelenosť od zvyšného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere prítom konštatoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č. k. 43CoR/5/2016-14, na str. 14 (bod 45). Žalovaný namietal premlčanie uplatňovaného nároku žalobcom z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty. Žalobcom požadovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je v celom rozsahu premlčaný v 3 ročnej objektívnej lehote, čo tvrdil predovšetkým s odkazom na obsah listu zo dňa 09.03.2015 (označený ako „Oznámenie“). Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobami a ich prílohami, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámením o navýšení úveru zo dňa 26.05.2010, oznámením o úhrade záväzkov zo dňa 10.4.2013, žiadosťou žalobcu zo dňa 24.10.2018 o zaslanie platobnej histórie, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 14.1.2019, prehľadom platieb, oznámením zo dňa 10.9.2013, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010, oznámením o úhrade záväzkov zo dňa 9.3.2015, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 a zistil tento skutkový stav veci:

10. Dňa 20.4.2009 žalobca požiadal o poskytnutie revolvingového úveru a dňa 24.4.2009 žalovaný podpísal zmluvu, čím uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal žalobca ako dlžník dňa 20.4.2009 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára s úverom vo výške 763,46 eur, s počtom splátok 30 mesiacov vo výške 46,67 eur, zmluvnou odmenou 636,66 eur, predpokladanou RPMN 68,88%, ročnou úrokovou sadzbou 68,88%, poskytnutou čiastkou revolvingu 378,05 eur, zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu 462,03 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 58,73% a ročnou úrokovou sadzbou pri revolvingu 67,56%.

11. Dňa 18.5.2010 žalobca požiadal o poskytnutie revolvingového úveru a dňa 25.5.2010 žalovaný podpísal zmluvu, čím uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal žalobca ako dlžník dňa 18.5.2010 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára s úverom vo výške 1.200,- eur eur, s počtom splátok 36 mesiacov vo výške 68,12 eur, zmluvnou odmenou 1.252,32 eur, predpokladanou RPMN 70%, ročnou úrokovou sadzbou 70%, poskytnutou čiastkou revolvingu 686,65 eur, zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu 948,23 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 60,27% a ročnou úrokovou sadzbou pri revolvingu 68,44%.

12. Bod 6 formulára zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009 obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s údajmi - úver vo výške 763,46 eur s mesačnou splátok vo výške 46,67 eur, v počte 30, so zmluvnou odmenou 636,66 eur, RPMN 63,90%, ročnou úrokovou sadzbou 68,88%, priemernou RPMN 34,49%, poskytnutou čiastkou revolvingu 378,05 eur, zmluvnou odmenou pri revolvingu 462,03 eur, predpokladanou RPMN pri revolvingu 55,41 %, ročnou úrokovou sadzbou 67,56%.

13. Bod 6 formulára zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s údajmi úver - vo výške 1.200,- eur s mesačnou splátok vo výške 68,12 eur, v počte 36, so zmluvnou odmenou 1.252,32 eur, RPMN 65,72%, ročnou úrokovou sadzbou 70%, priemernou RPMN 51,49%, poskytnutou čiastkou revolvingu 686,65 eur, zmluvnou odmenou pri revolvingu 948,23 eur, predpokladanou RPMN pri revolvingu 56,08 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,44%.

14. Súd skonštatuje, že na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. ktorý bol účinný do 10.6.2010 a na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. ktorý bol účinný od 11.6.2010.

15. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch
Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.
Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch
(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.
(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať
a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

(4) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 24.4.2009 a dňa 25.5.2010 chýba podstatná náležitosť, a to konečná splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórnych náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 v obdobnej veci, podľa ktorého dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

19. V zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 24.4.2009 a dňa 25.5.2010 ročná percentuálna miera nákladov je uvedená v nesprávnej výške (v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009 vo výške 63,90 % a ročná úroková sadzba vo výške 68,88 % a v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 vo výške 65,72 % a ročná úroková sadzba vo výške 70 %). Nemôže byť RPMN nižšia ako výška úrokovej sadzby. RPMN vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. RPMN je teda uvedená v nesprávnej výške v nižšej hodnote, a teda je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

20. Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, nakoľko i tu platí ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, a

ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009).

21. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že úroková miera dohodnutá medzi stranami sporu v spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.4.2009 podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, ktorá bola v zmluve vo výške 68,88%. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby 1-5 rokov v apríli 2009, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 11,71 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.4.2009 bola so splatnosťou 30 mesiacov. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 5-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poskytnutý úver je teda z uvedených dôvodov tiež bezúročný a bez poplatkov.

22. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že úroková miera dohodnutá medzi stranami sporu v spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.5.2010 podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, ktorá bola v zmluve vo výške 70%. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby 1-5 rokov v máji 2010, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 10,62 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.5.2010 bola so splatnosťou 36 mesiacov. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poskytnutý úver je teda z uvedených dôvodov tiež bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Na základe toho, že súd považoval zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho čo zaplatil nad istinu úveru. Žalobcovi bola poskytnutá zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa

24.4.2009 suma 687,88 eur (t.j. 763,46 - 75,58 eur poplatok) a revolving 336,81 eur, pričom žalobca uhradil sumu 2475,52 eur. Keďže pri závere o tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobca uhradil žalovanému vyššiu sumu než na aký mu vznikol nárok, je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške vyššej ako 200 eur, no žalobca si uplatnil len sumu vo výške 200,- eur, preto mu ju súd priznal. Vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, žalovaný sa teda na úkor žalobcu neoprávnene obohatil a je preto povinný toto obohatenie žalobcovi vrátiť.

28. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, splatnosť bezdôvodného obohatenia zákonom daná nie je. Postupovať treba podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca si uplatnil úroky odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, t.j. dňa 22.2.2019 a dňom 23.2.2019 sa dostal do omeškania. S poukazom na § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výšku úrokov z omeškania ustálil na hodnotu 5 % ročne, ktorú mu súd priznal.

29. Na základe toho, že súd považoval zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho čo zaplatil nad istinu úveru. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 23.09.2019 vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému 2.452,32 eur, čo preukázal prehľadom splátok (č.l. 83), preto súd priznal rozdiel medzi úhradou žalobcu žalovanému 2.452,32 eur a poskytnutým úverom 1200 eur - 178,60 eur poplatok, t.j. vyplatenou sumou 1.021,40 eur, bezdôvodné obohatenie vo výške 1.430,92 eur. Žalobca si uplatnil úroky odo dňa doručenia žaloby, t.j. dňa 21.3.2019 a dňom 22.3.2019 sa dostal do omeškania. S poukazom na § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výšku úrokov z omeškania ustálil na hodnotu 5 % ročne, ktorú mu súd priznal.

30. Súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie 3 eur s prísl., pretože z prehľadu platieb doručeného žalovaným vyplývajú skutočnosti vyššie uvedené, teda že žalobca zaplatil žalovanému 2.452,32 eur a žalobca nepreukázal, aby zaplatil o 3 eur viac.

31. Dňa 10.5.2011 žalobca požiadal o poskytnutie revolvingového úveru a dňa 16.5.2011 žalovaný podpísal zmluvu, čím uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal žalobca ako dlžník dňa 10.5.2011 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára s úverom vo výške 750,- eur, s počtom splátok 42 mesiacov vo výške 40,19 eur, celkovou čiastkou 1.687,98 eur, predpokladanou RPMN 70,03%, ročnou úrokovou sadzbou 70,03%, poskytnutou čiastkou revolvingu 395,47 eur, celkovou čiastkou pri revolvingu 964,56 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 63,30% a ročnou úrokovou sadzbou pri revolvingu 76,21%.

32. Bod 6 formulára zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s údajmi - úver vo výške 480,- eur s mesačnou splátkou vo výške 25,72 eur v počte 42, s celkovou čiastkou 1.080,24 eur, RPMN 68,98%, ročnou úrokovou sadzbou 70,02%, priemernou RPMN 46,56%, poskytnutou čiastkou revolvingu 253,08 eur, celkovou čiastkou pri revolvingu 617,28 eur, predpokladanou RPMN pri revolvingu 60,49 %, ročnou úrokovou sadzbou 76,21%.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/286/14 zo dňa 27.5.2014).

38. Ak by žalovaný seriózne pristupoval k údaju o RPMN, nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola úroková sadzba, keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššie ako je úroková sadzba. RPMN za úver je uvedená 68,98 % a úrok 70,02 %. V zmluve je teda uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže nemôže byť nižšia ako úrok.

39. Ďalej v zmluve absentujú predpoklady použité na výpočet RPMN. Nie je zrejmé, ako žalovaný vypočítal RPMN, keďže neuviedol na základe akých predpokladov dospel k RPMN v uvedenej výške.

40. „Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 a zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

41. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 bola úroková sadzba v danom prípade dohodnutá vo výške 70,02 % ročne.

42. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho

zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokových sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016.

43. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrovej sadzby 1-5 rokov v máji 2011, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 9,74 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.5.2011 bola so splatnosťou 42 mesiacov. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 7-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období.

44. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

45. Na základe toho, že súd považoval zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho čo zaplatil nad istinu. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 23.9.2019 síce vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu 1080,24 eur, avšak z prehľadu platieb je preukázané, že žalobca uhradil žalovanému sumu 1.085,68 eur, preto súd priznal rozdiel medzi úhradou žalobcu 1.085,68 eur a vyplatenou čiastkou úveru 410,70 eur, bezdôvodné obohatenie vo výške 674,98 eur. Žalobca si uplatnil úroky odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, žaloba bola žalovanému doručená dňa 11.3.2019 a dňom 12.3.2019 sa dostal do omeškania. S poukazom na § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výšku úrokov z omeškania ustálil na hodnotu 5 % ročne, ktorú mu súd priznal.

46. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

47. Súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórných náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojsť k zmluve so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený.

48. K premlčaniu súd uvádza, že predmetný nárok nepovažuje za premlčaný, nakoľko za premlčaciu lehotu považuje plynutie 10-ročnej lehoty podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný poznal skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal a poznal ich aj v čase vzniku, napriek tomu, že vedel, že takáto zmluva nie je v poriadku, prijal finančné prostriedky nad poskytnutý úver, čím sa dopustil bezdôvodného obohatenia. Konal tak úmyselne.

49. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie

úverov. Rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa), treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.01.2013, sp. zn. 2Co 9/2012), zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

50. Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ sa nedozvie o tom, že zmluva má vady predtým, než sa bude dopytovať subjektu znalého veci, ktorým sú spotrebiteľské združenia a takto postupoval aj žalobca, ktorý až po oboznámení s touto zmluvou a jej vyhodnotením združením na ochranu spotrebiteľa sa dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia.

51. Súd má zato, že žalobca sa najskôr o bezdôvodnom obohatení mohol dozvedieť od právneho zástupcu, po tom ako mu bolo doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 23.09.2019 o tom, koľko už zaplatil žalovanému. Žalobca žaloval pôvodne iba o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 200 eur, keďže nevedel o koľko úver preplatil.

52. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

53. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

54. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

55. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

56. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

57. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde

domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

58. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu boli uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľské zmluvy. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

59. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania.

60. Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že žalobca pri uzatváraní zmluvy bol v pozícii fyzickej osoby, ktorá potrebovala finančné prostriedky na osobné účely. Preto súd dospel k záveru, že žalobcovi bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe, spotrebiteľovi. Z formy a obsahu zmlúv, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvnil. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

61. Okrem nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca žiadal aj určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 8, bod. 8.1 a bod 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvná podmienka v takomto znení používaná zo strany žalovaného už bola rozhodnutiami súdov a to nie len prvoinštančných, ale súdov odvolacích, určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu na úkor spotrebiteľa.

62. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2009 má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom, bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmom označené: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 75,58 Eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 41,23 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody o poskytnutí služby.

63. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2010 má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom, bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmom označené: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa

poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 178,60 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 108,24 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.

64. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2011 má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom, bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmom označené: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 107,65 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 55,92 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.

65. Podľa bodu 8.4. Dohody o poskytnutí služby, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkom podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkom. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní. Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. b), tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výške odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v článku 2 Žiadosti/Zmluvy.

66. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

67. Naliehavosť právneho záujmu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je daná priamo § 53 Občianskeho zákonníka. Otázka naliehavého právneho záujmu v obdobnej veci bola riešená už aj v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/27/2013 zo dňa 28.3.2013, kde tento uviedol, že naliehavý právny záujem pri určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona a to z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

68. S poukazom na ust. § 298 ods. 1 CSP, ktoré dáva súdu možnosť aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, súd je toho názoru, že oprávnenie na vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je dané priamo procesným predpisom, a z uvedeného dôvodu podmienky v predmetnej zmluve vyhlásil za neprijateľné, pretože takéto oprávnenie má aj keby takýto návrh nebol podaný.

69. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť uvedených zmluvných

podmienok súd vidí nielen v samotnom predmete tohto dojednaní, v jeho cene, ale aj v okolnostiach uplatňovania tohto ustanovenia.

70. Z obsahu žaloby ako i koncipovania tejto zmluvnej podmienky vyplynulo, že uvedená podmienka sa uplatní aj v prípade, ak spotrebiteľ počas trvania zmluvného vzťahu uvedenú službu nevyužije, pričom žalovanému pri nevyužití uvedenej služby nevzniká povinnosť takto zaplatený poplatok spotrebiteľovi vrátiť.

71. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu tak ako je uvedená v bode 8. zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie spotrebiteľa a preto ako neprijateľná je v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednaní si žalovaný ako veriteľ odplatu vyúčtováva v čase uzatvorenia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobca ako dlžník bude mať o takúto službu záujem alebo nie, resp. či mu bude poskytnutá alebo nie, a na jej poskytnutie nemá žalobca ako dlžník podľa dojednaní právny nárok, teda šlo o službu neprijateľne vymienenú žalovaným bez možnosti žalobcu rozhodnúť sa, či bude na takejto dohode participovať, alebo nie.

72. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi.

73. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej.

74. Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym.

75. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné si uvedomiť, že žalovaný žalobcovi strhol z úveru sumu 75,58 eur v zmluve č. XXXXXXXXXXXX, sumu 178,60 eur v zmluve č. XXXXXXXXXXXX a sumu 107,65 eur v zmluve č. XXXXXXXXXXXX ako poplatok za to, že ak by snáď niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí mu odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za uvedený poplatok. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok.

76. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa.

77. Žalovaný nemal právo na takúto odplatu, a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku žalobcu na poskytnutie úverovej sumy.

78. Keďže uvedené zmluvné podmienky môžu reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa, súd žalobe vyhovel aj v uvedenej časti žalobného návrhu.

79. Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Podľa názoru súdu je logické, že v čase, keď podpisoval žalobca žiadosť o poskytnutie úveru, výška sporného poplatku v tlačive danej úverovej zmluvy ešte nemohla byť uvedená, nakoľko nebolo známe, v akej výške bude žalobcovi úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé číslo a nepochybne ide o určitý podiel z poskytnutého úveru, takže poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobcom. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne

dojednaná. Súd pritom zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol.

80. Existujú už viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom tejto žaloby, ale z inej úverovej zmluvy uzavretej s iným klientom (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 111/2014 zo dňa 26.5.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11C/6/2014-62 zo dňa 11.4.2014 alebo rozsudok tohto súdu č.k. 25C/4/2014-111 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn.7Co/220/2014-138 zo dňa 24.11.2014, ďalej napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/19/2018, 5Co/26/2018).

81. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní proti žalovanému plne úspešný, neúspešný bol len v nepatrnej časti sumy 3 eur s príslušenstvom. Preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi, trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.